

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๐๑/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๘๘/๒๕๖๘

วันที่ ๑๔ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { นางสาวกัญญา หรือกัลยา เกษสุขเจริญ ผู้ร้อง
กระทรวงยุติธรรม ที่ ๑
ศาลฎีกา ที่ ๒
นายวิชาญ พึ่งประสิทธิ์ ที่ ๓
นายไชยยศ วรรณศิริ ที่ ๔
นางอัจฉรา หวังเกียรติ ที่ ๕ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวกัญญา หรือกัลยา เกษสุขเจริญ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นางสาวกัญญา หรือกัลยา เกษสุขเจริญ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นจำเลยที่ ๓ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๔๑๑/๒๕๖๒ ความผิดฐานฉ้อโกงและความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์ โจทก์ร่วม และจำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่าผู้ร้องมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ประกอบมาตรา ๘๖ โจทก์ จำเลยที่ ๑ และผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกา (ผู้ถูกร้องที่ ๒) มีคำพิพากษา

- ๒ -

ศาลฎีกาที่ ๕๐๑๓ - ๕๐๑๔/๒๕๖๗ โดยองค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกา (ผู้ถูกร้องที่ ๓ ถึงที่ ๕) วินิจฉัยฎีกาของผู้ร้องว่าไม่ได้โต้แย้งและถามค้านไว้ในศาลล่างทั้งสอง ถือเป็นการยกข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ในชั้นฎีกา และเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวกันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ต้องห้ามฎีกา ผู้ร้องเห็นว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงที่ ๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น ผู้ร้องโต้แย้งและถามค้านในประเด็นดังกล่าวแล้ว ประกอบกับกรณีเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลและคู่ความมีสิทธิยกขึ้นอ้างได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕ และแนวบรรทัดฐานคำพิพากษาของศาลฎีกา การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงที่ ๕ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบวินิจฉัยประเด็นแห่งคดีและทำคำพิพากษาไม่เป็นธรรม ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๘๘

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาของศาลอื่นหรือศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงที่ ๕ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ วินิจฉัยประเด็นแห่งคดีและทำคำพิพากษาไม่เป็นธรรม ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๘๘

๒. ขอให้ปล่อยตัวผู้ร้องที่ต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ

- ๓ -

ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ โดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็น กรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

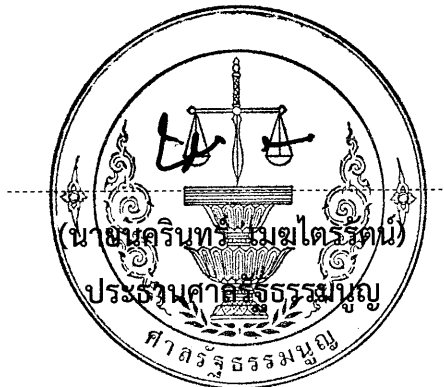
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ร้อง เป็นจำเลยที่ ๓ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๔๑๑/๒๕๖๒ ความผิดฐานฉ้อโกงและความผิดตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๐๑๓ - ๕๐๑๔/๒๕๖๗ วินิจฉัยฎีกาของผู้ร้องว่าไม่ได้โต้แย้งและถามค้าน ไว้ในศาลล่างทั้งสอง ถือเป็นการยกข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ในชั้นฎีกาและเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวกัน มาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ต้องห้ามฎีกา เป็นการพิจารณาพิพากษาคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๘๘ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจ

- ๔ -

การแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่า ผู้ร้องโต้แย้งดุลพินิจการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงที่ ๕ เป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๑๐๑/๒๕๖๘)

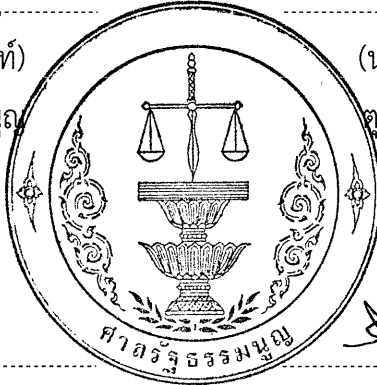
(นายอุดม สิทธีวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพท์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รั้วอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ